

ki so sedaj popolnoma pod komando demokratov, vložili skupno s celo opozicijo obtožnico zoper oblastni odbor, ker je v uradih prepovedal »Jutro«. To je od radičevcev zelo čudno! Mi smo odločno obsodili krivico, ki se je zgodila z zločinom v narodni skupščini, Hrvatje pa odobravajo zločin, ki ga vrši »Jutro« nad dr. Korošcem in slovenskim narodom. Že s tem da so Hrvatje to stvar podpirali, so pokazali, da se pofučkajo na nas.

V imenu Hrvatov je govoril g. dr. Baričević. On je sicer demokrat, ali seljaki so molčali kot voda, govoriti, smejo sedaj v imenu Hrvatov le demokrati! In kaj je rekel ta dr. Baričević o nas Slovencih? Rekel je, da pride čas, pride in ni več daleč, ko bomo Slovenci navezani na Hrvate in bomo cvlili, tako se nam bo godilo.

To je torej ono bratstvo, ki ga nam »prečanom« v Sloveniji prinaša Zagreb! To ni le čudno, to je škandalozno, da zastopnik Hrvatov v imenu Hrvatov v slovenskem Mariboru take stvari govori, tako grozi! Da nismo Slovenci mirni in trezni in smatramo takele izbruhe le za besede ne razsodnih ljudi, ki se ne zavedajo, kaj govorijo, bi prišlo do hudega obračuna. Tako pa smo ga pustili! Vam pa moramo to povedati, da veste, kako bratski so nam Hrvatje!

Gospodar je posegel vmes: »Tako je torej ta reč! Nam boš pozneje bolj podrobno povedal, kako je bilo! Sedaj pa še to-le, da bo »Jutranji list« v Zagrebu imel kaj več pisati! Zadnji čas sem opazil, da vse polno Hrvatov hodi po Sloveniji. Prodajajo razne drobnarije, zbirajo milodare, zraven tega pa agitirajo za Radiča in njegovo politiko. So pa to ne kaki reveži ali invalidi, pač pa trdni in zdravi ljudje. Sumim in po pravici sumim, da mi s temi milodari plačujemo radičevske agitatorje, ki se na ta način vzdržujejo.

Javno moramo zato pozvati oblast, da previdno izdaja dovoljenja za taka zbiranja vseh mogočih prispevkov po kmetih. Revežem Slovenci radi pomagamo, da bi pa agitatorje protislovenske politike plačevali z milodari, to je pa res malo preveč! Bodimo zato previdni tudi sami. Mi imamo poročila, da so ti ljudje v nekaterih hišah bili tudi nasilni in ker so bile samo ženske doma, so izvabili od njih večje svote denarja!

Ko to povdarjam, ne rečem, da sem zoper podporo revežem, katerih pa imamo dosti tudi mi, pač pa sem zoper to, da se naša dobrosrčnost na ta način izrablja!

Poslanec se je o tem podrobneje informiral in si vse zapisal. Marsikdo je vedel o tem kaj povedati. Doménili so se, kaj bo treba v tej zadevi okreniti. Nato pa jim je poslanec na široko pripovedoval, kako je bilo pri zadnjih sejah mariborske oblastne skupščine.

**Vsi na delo
za naše katoliško časopisje!**

POLITIKA

V NAŠI DRŽAVI.

Teško delo za nevtralno vlado. Še tudi ves pretekli teden je general Hadžič sestavljal nevtralno vlado. Klical je posamezne kandidate in se z njimi razgovarjal. Listi so za vsaki dan napovedovali vlado, a je ni bilo. V soboto je bilo že rečeno, da je Hadžič obupal. V nedeljo se je nenadoma zopet pojavil Aca Stanojevič in posegel v razplet krize. Dejal je takoj, da mora biti stvar v par dnevih rešena.

Prepad med Srbi in Hrvati vedno večji! Ker Hrvati zločin Puniša Račiča naprtujejo srbskemu narodu, kar pa je enaka krivica, kakor če ga »Jutro« naprtuje dr. Korošču in Slovincem, se prepad med Srbi in Hrvati vedno bolj veča. Hrvaški listi so začeli proti Srbom zelo grobo pisati, srbski listi pa so jim enako grobo odgovorili. Razne strokovne organizacije, ki so bile do sedaj med Zagrebom in Beogradom skupne, so se ločile. Ako se ta spor še nadalje umetno povečava, bo prišla nad Hrvaško močna roka. Bolje bi bilo za Hrvate, da postanejo bolj popustljivi. Namesto sabora, ki bi ga dobili, ako bi šli z nami, znajo dobiti — generala, ki si ga je Radič prav po nepotrebnem želel.

Vse delo stoji! Koliko nujnega dela čaka državo, ali ni mogoče delati, ker se ta kriza vleče kot morska kača. Eno najbolj nujnih del pa je državni proračun. Tega je treba pripraviti že sedaj, sicer pridemo zopet v dvanajstine in bomo vlekli od mesca do mesca. Nujne so priprave za izvršitev zakona o izjednačenju davkov. Te priprave je treba najprej izvršiti, če ne, se zakon ne bo mogel 1. januarja 1929 začeti izvajati. Velika večina državljanov je tega mnenja, naj se preide na delo in se spor med Srbi in Hrvati obravnava posebej.

Posojilo sklenjeno — izplača se v jeseni! Finančni minister dr. Markovič je prišel iz Londona in povedal, da je posojilo sklenjeno, da pa se bo izplačalo šele v jeseni, ker sta Radič in Pribičević raztrobila po svetu, da se posojila ne sprejme. Zato bo celo delo kot regulacija naših rek, zidanje železnic, dajanje brezobrestnega posojila za obnovo vinogradov — čakalo zopet eno leto. Narod si bo zapomnil, kdo je to zakrivil.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Italijanska zaslužena blamaža. — Mussolini je mislil, da bo naredil reklamo z Nobilom, ki ga je poslal na severni tečaj, pa je dosegel blamažo. General Nobile pride pred vojaško sodišče! Nameravali so ga peljati v Italijo preko Dunaja, Maribora, Ljubljane v Trst. Zdaj bo najbrž zadržan v Norveški. — Mussolini pa je doživel ne le blamažo, ampak tudi gospodarski polom zaradi svoje nadutosti! Mislil je, da mora njegova li-

ra biti draga in res stane 3 Din, namesto 1.60 do 1.80 Din. Kaj je posledica tega? Druginja v Italiji sami, tujcev ni od nikoder, italijanskega blaga se nef izvozi. Finančni minister je pretekli teden odstopil in kdo bo sedaj vzel italijansko kaso v roke, bo videl, da je — prazna! Zato ni čuda, da so v Italiji obdačili vsako sadno drevo, vsako kokoš, vsako okno, še — stranišča! Dolgo ne bo, da bo počilo!

Bolgarska mirna. Če tudi se v organizaciji makedonstvujočih stelja jo kar po vrsti, vendar bolgarska vlada skuša ohraniti mirno kri prebivalstva. Zanimivo je, da imajo sedaj ti Macedonci, ki napadajo našo državo, tudi sedež v Zagrebu! Napadalec dr. Laziča v notranjem ministristvu je bil iz Zagreba.

Pesem — him za Veliko Nemčijo! Pretekli teden so se vršile na Dunaju velike pevske prireditve. Pri glavnem nastopu je bilo 40.000 pevcev. Na ta koncert so prišli tudi nemški državni ministri. — Cela prireditev pa je bila le kulturno pobarvana, drugače pa zelo politična. Bila je pro paganda za to, da se Avstrija priklonji Nemčiji.

Kaj hočejo Rusi? V Rusiji sami do bivajo kmetje vedno več vpliva. V mnogih krajih, kjer še kmetom ob žetvi jemljejo žito s polja in mu obljublajo, da bodo že potem skrbeli zanj, je došlo do težkih spopadov. Delavski voditelji uvidevajo, da bo treba postopanje s kmeti izpremeniti. — Da pokrijejo notranje boje, so poslali del vojske na poljsko mejo, da so se Poljaki močno razburili.

Novi predsednik Mehike — ustreljen! Mehika je izvolila novega predsednika Obregona namesto Callesa. Obregon je bil milejši do katoličanov kot Calles. Zdaj, ko je ustreljen, pa so takoj raznesli, da so ga katoličani dali ustreliti! Ker sedaj po tamošnjih postavah ostane Calles pred sednik, je seveda veliko bolj verjetno, da ga je dal Calles umoriti, da se je tako vzdržal na vladi. Da bo pa lahko še bolj divjal zoper katoličane, si je izmislil, da so ga katoličani umorili. Tudi Nero je dal nekoč mesto Rim zažgati in je potem kristjane obdolžil, da jih je lažje preganjal. Zloben človek se ne straši nobenih sredstev! Tudi Calles se jih ni! Ta umor on sam preiskuje, kakor je pač Mussolini sam preiskoval, ko so Matteotija ubili, ko so bombo na kralja vrgli, pa se krivci — niso našli!

Vsi za svetovni mir! Ta poziv gre od naroda do naroda! Slovenski narod je že letos dokumentiral po svojem voditelju dr. Korošču, da žrtvuje kar se le da žrtvovati, samo da se ohrani mir! Sedaj se obračajo evropski narodi na Rusijo, da se priključi temu načelu Kellogove pogodbe.

7. ZANEDELJO

Tvoj dan.

Ko človek čita ali sliši evangelij 9. nedelje po binkošti, mora postati

nehote resen. Kristus joče nad Jeruzalemom in mu govori: »Da bi spoznal tudi ti, kaj je v tvoj mir in sicer ta tvoj dan.« Dolgo si je Kristus prizadeval, da bi pridobil Jeruzalem, da bi se ga oklenil. Nazadnje mu je odločil še en dan — cvetno nedeljo — za njegovo spreobrnjenje. A ker je ostal Jeruzalem zakrknjen še tudi ta dan, se je začela dovrševati njegova usoda: na veliki petek je zavrzel Kristusa in zahteval njegovo — smrt, večinoma je ostal zakrknjen tudi še po Kristusovem vstajenju in ni sprejel njegove vere in nazadnje je bil razdejan, prebivalci njegovi so bili pobiti ali pa odpeljani v sužnost in razkropljeni po svetu. To je bila usoda Jeruzalema, ker je zamudil — »svoj dan«. Tako je umljivo, da mu je Kristus s solzami govoril: »Da bi spoznal tudi ti, kaj je v tvoj mir in sicer ta tvoj dan!«

Resen mora človek postati ob tem evangeliju. Saj veljajo tudi o njem besede sv. Pavla: »To pa je pisano v naše svarilo.« Da, usoda Jeruzalema je tudi naša usoda. Za vsakega človeka se bije velik in tako usoden boj: da se oklene Boga, ali pa da živi brez Boga, ali celo proti njemu. Bog, ki z očetovsko ljubeznijo ljubi vsakega človeka, ki hoče, da bi se vsi ljudje zveličali, vabi in kliče, kakor nekda Kristus Jeruzalem, vsakega človeka s svojo milostjo. Različni so ti klici, a tega se moramo zavedati, vse, kar nas kliče k spreobrnjenju, k poboljšanju, vse je klic milosti božje. Pa, kakor je bil odločen za Jeruzalem dan, ko mu je Kristus zadnjikrat ponujal svojo milost, tako Bog tudi za vsakega človeka v svoji previdnosti odloči trenutek, ko ga hoče potegniti zadnjikrat k sebi. Kako tudi nam veljajo besede Kristusa: »Da bi spoznal tudi ti, kaj je v tvoj mir in sicer ta tvoj dan!« Ta dan zamujen in zapečaten je naša usoda. Kaj misliš, kaj bi bilo, ko bi veliki grešnik Avguštin tisti dan, ko se je zopet s solzami boril med svojo strastjo ter poboljšanjem in je slišal glas: »Vzemi in beri!« in je v sv. pismu čital besede: »Bratje resno, da je že ura, ko naj vstanemo iz spanja«, bil preslišal ta klic in mu zaprl svoje srce? Ali bi pač imela katoliška Cerkev velikega svetnika Avguština? In ko bi Marjeta Kortonska tisto uro, ko je zagledala grozno spremenjeno truplo svojega zapeljivca in se je kakor blisk posvetila v njeni duši misel: »Kaj pa je z njegovo dušo?«, se bila otresla te misli in ji ne bila odprla svoje duše, kako bi pač bilo teklo njeno nadaljnje življenje?

Si morebiti misliš: »Saj moje življenje ni tako slabo, ni tako hudo z menoj.« Res, ni. A milost božja nas ne kliče samo iz grehov, kliče nas tudi iz mlačnosti, kliče nas k popolnosti — vedno višje in vedno bližje k Bogu. Mi smo sicer velikokrat tako kratkovidni, da si mislimo: »Le kolikor mogoče malo od tega življenja, brez njega se da veliko prijetneje živeti.« Pa, ali v resnici za nas ne bo veliko boljše, če bomo s svojim življenjem bližje pri Bogu? In,

če mi to klicanje višje zametujemo, ali ni to velika nevhvaležnost in ali ne bo prišel tudi tukaj trenutek, ko bode Bog zadnjikrat klical višje in bližje k sebi, potem pa se bo začelo na vas izpolnjevati, kar pravi evangelij: »Kdor ima, se mu bo še dalo, kdor ima malo, se mu bo še to vzelo.« In so še druge besede v sv. pismu, ki veljajo o človeku, ki odklanja klicanje božje navzgor. »Ker nisi ne vroč, ne mrzel, ampak mlačen, te bom začel pljuvati iz svojih ust«, govori Kristus v skrivnem razodetju in še preti: »Jaz bom prišel in prevrgel tvoj svetilnik iz njegovega mesta, da ne bo več svetil.« Da, Bog nas je hotel poklicati in dvigniti visoko k sebi, a ker ga nismo poslušali, še lahko pademo in morebiti globoko pademo iz istega mesta, na katerem smo.

Zamuditi »tvoj dan« pa ni usodno samo za tebe samega, temveč morebiti radi tebe tudi za druge. Ko je Jeruzalem zamudil svoj dan, je Kristus na veliki petek govoril njegovim ženam in materam: »Ne jokajte nad menoj, jokajte rajše nad seboj in svojimi otroki!« Da, kolikokrat je za mučen »tvoj dan« zamujen in usoden za vso hišo, za cele rodove pa tudi veljajo besede: »Jokaj nad seboj in nad svojimi otroki!« Velja to posebno še o naših časih. V vseh časih je tukaj na zemlji boj med božjim kraljestvom in kraljestvom brezboštva. A zdi se, da je ta boj posebno hud in usoden v naših dnevih. Z lastnimi očmi lahko gledaš, kako se danes toliko duš in toliko družin pogrezuje v to kraljestvo brezboštva, najprej po življenju, potem tudi po mišljenju. Lahko vidiš družine, kjer nič več ne molijo, nič več ne zahajajo k službi božji, kjer živijo ali celo tudi umrejo brez svetih zakramentov. Kako so te hiše zgubile božje kraljestvo in njegov blagoslov za to in ono življenje! Kako vendar so te hiše, ki so nekda vse bile krščanske, izgubile ta blagoslov? Bilo je kakor v Jeruzalemu. Bog je klical, a ker je klical zastonj, je enkrat prišel »njihov dan« in ko je bil zamujen ta, se je tudi reklo: »Niste bili vredni kraljestva božjega. Zato bo pa vzeto od vas in dano drugam, kjer bodo obrodili njegove sadove.«

Da, usodno je zamuditi »svoj dan«. Pa, kedaj je ta »tvoj dan«? Nič ne vemo. Včasih je to tako izreden trenutek, včasih pa trenutek, ki je na las podoben tolikim trenutkom, ki smo jih že doživeli skoro vsak dan. Vsako klicanje milosti božje je lahko »naš dan«. Zato pa velja: »Nikdar ne poslušaj prezgodaj klicanja božjega.«

Res, resna beseda o tem »našem dnevu«. Daj Bog, da bi o nas vseh veljale besede: »Da bi spoznal, kaj je v tvoj mir in sicer ta tvoj dan! To kar je pa prikrito tvojim očem. Zato pa ...

Prihodnji evharistični kongres. Kakor znano, se obhaja letos svetovni evharistični kongres v Sidneyju v Avstraliji. Prihodnji svetovni ev-

haristični kongres leta 1930 bo pa v mestu Kartagini v Afriki. V vseh delih sveta so že bili ti svetovni evharistični kongresi, samo v Afriki še ni bil nobeden. Zato se je za prihodnji kongres zbrala Afrika. Razen tega pa je leta 1930 1500letnica smrti sv. Avguština, največjega moža, kar jih je Afrika dala katoliški Cerkvi. Zato so tudi ravno za to leto izvolili Afriko za evharistični kongres. Omeniti je tudi, da obhaja leta 1930 odbor, ki skrbi za praznovanje teh kongresov, 50letnico svojega obstoja ter delovanja.

Hvalevredna ustanova. V Švici imajo od leta 1921 ustanovo za duhovno pomoč bolnikom. Pomilovanja vredni so bolniki, ki so v svoji boleznii zapuščeni in nimajo postrežbe. A je veliko bolnikov, ki kljub dobri postrežbi svojo bolezen silno težko prenašajo, ker so nevoljni in nepotrpežljivi. Ta švicarska ustanova pa ima ravno namen, da bolnike tolaži, jih navaja k potrpežljivosti in jih uči, da svojo bolezen posvečujejo. V ta namen udje te ustanove za bolnike molijo, darujejo za nje sv. maše, jim pišejo tolažilna pisma in izdajajo za nje mesečnik »Apostolstvo bolnikov«. Tako duhovno pomoč, ki so jo bolniki včasih še bolj potrebni kot telesne postrežbe, nudiš bolnikom lahko tudi ti, če se jih spominjaš v svojih molitvah, če jih obiščeš in jih potolažiš z iskreno besedo in jim daš dobro, krščansko berilo v roke.

Vesela stoletnica na Angleškem. Leta 1929 obhajajo angleški katoličani stoletnico, odkar so si priborili versko svobodo. Prej so bili silno tlačeni od anglikancev. Niso mogli postati državni uradniki, niso smeli imeti večjih posestev, morali so plačevati anglikanski cerkveni davek in so morali celo hoditi k anglikanskim cerkvenim obredom. Leta 1828 so si pa izvojevali vsaj najvažnejše pravice. V spomin nato nameravajo sezidati v velikem delavskem mestu Liverpoolu potrebno stolnico. Ko so imeli katoličani svoje zborovanje za zidanje cerkve, je prišel na to zborovanje tudi anglikanski župan tega mesta, ki je pa ženska in je izjavila, da je vera podlaga državljskih čednosti in da se mora zato vse podpirati, kar utrjuje vero. Žalibog resnica, ki jo mnogi pozabijo!

SLOVENSKEMU ŽENSTVU.

Žene, dekleta! Mesec dni že blati in obrekuje svobodomiselno časopisje poslance SLS. Na najpodlejši način pa žali našega dr. Korošca, voditelja slovenskega naroda.

Najodločneje protestiramo proti sramotnemu našega voditelja in našega naroda pred celim svetom.

Ta nečuvjen napad ne sme ostati nekažnovan! Slovenski narod bo obračunal s tistimi, ki so se dotaknili časti našega voditelja in našega naroda.